

Ο θάνατος του πατρο-Κοσμά

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Κήρυττε ο φλογερός καλόγερος, όταν οι άνθρωποι του πασά τον πλησίασαν. Τα πλήθη σάστισαν κι αποτραβήχτηκαν. Αλλά ο Κοσμάς ατάραχος και γαλήνιος «σα να πήγαινε σε χαρά και ξεφάντωση», ακολούθησε τους δημίους του. Τον

τησε με τη δικαιολογία πως είχε ουκας κατάλαβε τη σημασία της αξίωσε να χύσει το αίμα του σαν είχε ευχηθεί. Ύστερα τον έκλεισαν κλοντας χαρούμενα τροπάρια κι

πως θα τον οδηγήσουν στον Κουρτ πασά. Αλλά ενώ προχωρούσαν, σταμάτησαν στη θέση Μπουγιαλί, κοντά στον Άψο ποταμό, και τον πρόσταξαν να ετοιμασθεί. Γονάτισε κι ευχήθηκε στον Θεό, «ότι διά την αγάπην του θυσιάζεται». Ύστερα σηκώθηκε κι ευλόγησε τα «τέσσερα σημεία του κόσμου». Στρέφοντας τέλος τα μάτια στον ουρανό κι απαγγέλλοντας το ψαλμικό: «Διήλθομεν διά πυρός και ύδατος και εξήγαγές με εις αναψυχήν», έδωσε τον τράχηλο στους δημίους του.

Κάποια χειρόγραφη σημείωση, που φαίνεται πως γράφτηκε από αυτόπτη, αναφέρει τα εξής για τις τελευταίες στιγμές του Αγίου: «Οι δήμιοι τον κάθισαν κοντά σ' ένα δένδρο και θέλησαν να του δέσουν τα χέρια, αλλά εκείνος δεν τους άφησε, λέγοντάς τους ότι δεν αντιστέκεται. Έπειτα ακούμπησε την ιεράν κεφαλήν του στο δένδρο κι έτσι τον έδεσαν από τον λαιμό με ένα σχοινί και αμέσως μόνον που το έσφιξαν, πέταξε το θείο του πνεύμα στα ουράνια, όντας σε ηλικία εξήντα πέντε χρόνων. Οι δήμιοι, αφού γύμνωσαν το τίμιο λείψανό του, το έσυραν και το έριξαν στον ποταμό με μια μεγάλη πέτρα στον λαιμό. Τη νύχτα ένας ευσεβής, μπαίνοντας σ' ένα μονόξυλο και κάνοντας τον σταυρό του, πήγε για να ερευνήσει και αμέσως βλέπει το λείψανο, που έπλεε πάνω στο νερό. Αμέσως τρέχει και το αγκαλιάζει και το βγάζει από τον ποταμό και τυλίγοντάς το με το ράσο του το έφερε στην εκκλησία της Θεοτόκου και το ενταφίασε στον νάρθηκα της εκκλησίας στο χωριό Καλικόντασι. Τον σκότωσαν 1779, Αυγούστου 24, ημέρα Σάββατον».

Ύστερα από μερικά χρόνια ο Αλής, όταν νίκησε τον Κουρτ πασά κι έγινε κύριος του Μπερατιού, ζήτησε τον τάφο του και τιμώντας τη μνήμη του, έχτισε μεγαλόπρεπο

ναό στον τόπο που τον κρέμασαν.

στο Καλικόντασι

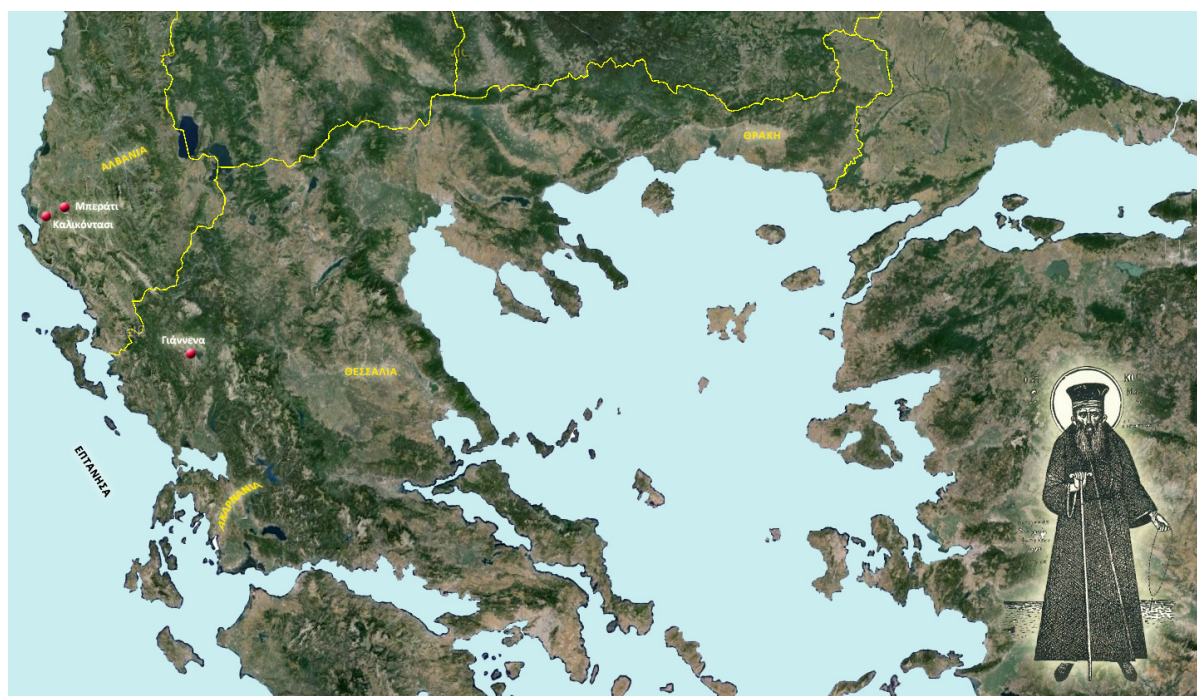

Συγχρόνως πήρε την κάρα του

και πρόσταξε να κατασκευάσουν ασημένια θήκη της «από ιερά σκεύη, τα οποία ο ίδιος έδωσε». Συχνότατα ο Αλής ειδοποιούσε και έφερναν την κάρα του, που με τη μεγαλύτερη ευλάβεια τη φιλούσε. Όταν κάποιος φανατικός μουσουλμάνος ονειδισε τον Αλή για την ευλάβεια που 'δειχνε σ' έναν άπιστο, το θηρίο εκείνο απάντησε: «Φέρετέ μου έναν Μουσουλμάνο σαν κι αυτόν τον Χριστιανό και να του φιλήσω και τα πόδια».

Ο θρύλος του Κοσμά παραμένει ζωντανός ακόμη σ' όλη τη Θεσσαλία, τη Μακεδονία, την Ακαρνανία, τα Επτάνησα κι ακόμη μακρύτερα. Φτάνει ως την Αλβανία και τη νότια Σερβία. Κάθε τόπος που πέρασε και κήρυξε, κάθε λιθάρι που πάνω του πάτησε, κάθε σταυρός που ἔστησε - κι ἔστησε εκατοντάδες σταυρούς στα Βαλκάνια - αναθυμούνται τον μεγάλο δάσκαλο κι αναρριγούν στη μνήμη του. Κανένας Έλληνας δεν έχει τον θρύλο του Κοσμά. Υπήρξε ο μεγαλύτερος λαϊκός αναγεννητής της Τουρκοκρατίας και ο κατ' εξοχή άγιος της κλεφτουριάς, που με το σπαθί της μας ἔδωσε τη λευτεριά.

Στον παρακάτω χάρτη μπορείς να δεις πού βρίσκονται τα μέρη που αναφέρονται στο κείμενο. Κάνε κλικ πάνω του, αν θέλεις να τον δεις μεγαλύτερο.

Άκουσε την αφήγηση της ιστορίας

%kosmasaitolos10i%